

## MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY

2017. április 21.

9. osztály

A tételek kidolgozására szánt idő: 3 óra

I. 45 pont

Olvasd el az alábbi szövegeket, majd írd esszét a következő címmel: *A tékozló fiú példázata – újraírások és újraértelmezések között!*

**Juhász Gyula: A tékozló fiú****A fiú:**

Véres a lábam. Tüske marta.  
Hajam zilált. Künn járt viharba.  
Szemem vörös. Villamba nézett.  
Szívem törött. Megvert az élet.  
Az ajkamat száz csók égette.  
A lelkemet száz pók mérgezte.  
Atyám, te jó, öreg, te áldott,  
Fiad vagyok, a visszapártolt.

**A testvér:**

Én mindig a te fiad voltam  
Atyám, én soha nem ujjongtam.  
Én nem daloltam, nem öleltem,  
Én ittmaradtam a közelben.  
Ő bűnös, ő koldús, ő gyöngye,  
Ő elbukott, vesszen örökre!

**Az atya:**

Öreg volnék, de érzem én még  
A régi lángok égetését,  
A boromat kiittam én is,  
Volt vágyam és ujjongtam én is.

Ez a fiú a vérem vére,  
A szomorúság lőn a bére,  
Az átok fogta, vihar verte,  
Az életet sírván szerette.  
Kelj föl, ez a nap áldott szombat,  
Fonnyadt karommal átkarollak.  
Ne sírj, a sorsnak lelke nincsen,  
Balcsillag ég a szíveinkben!  
Szárnynak ólom, dér a virágnak  
És a gyönyörnek bére bánat!  
Egy itt a véték: élni merni  
És egy a vigasz itt: a semmi!

**Pilinszky János: A tékozló fiú keresése**

Itt lakott kétségtelenül.  
Látod? Látom.  
A mi fiunk.  
Ülj az ablakba, nézd a házakat,  
aztán a szobát, falakat,  
a jégveremnél hidegebb  
éléskamrát, mosdóhelyet.  
Most pedig induljunk haza

II. 45 pont

Mark Twain *Ádám és Éva naplója* részletei alapján írd meg Ádám vagy Éva humoros hangvételű három naplóbejegyzését a bibliai teremtéstörténet eseményeiből kiindulva! Írásod ne haladja meg az 1-1,5 oldal terjedelmet!

**Ádám naplója****HÉTFŐ**

*Ez a hosszú hajú teremtmény mindenütt az utamban van, mindig vár rám, vagy szalad utánam. Ezt nem nagyon szeretem. Úgy volna jó, ha ott maradna a többi állattal együtt.*

*Ma borús idő van. Keleti szél süvít. Valószínűleg esőt kapunk... Kapunk? Miért beszélek többes számban? Mi kapunk? Mi az, hogy mi? Hol ragadt rám ez a többes szám? Most jut eszembe, hogy az új teremtmény szokott így beszélni.*

**SZERDA**

*Csak ne beszélne annyit. Szakadatlanul fecseg. Mindez talán úgy hangzik, mintha mindenáron akadékoskodnék vagy ócsárolni akarnám ezt a szegény teremtést. Eszembe sincs! Csakhogy eddig még nem hallottam emberi beszédet, ezért bántja a fületem minden új és szokatlan hang, amely álmodozó magányom ünnepélyes csendjét zavarja. Az új hang túl közel is van hozzám, szorosan a vállam mögött vagy a fülem mellett, előbb az egyik, aztán a másik oldalon. Eddig inkább olyan hangokat szoktam meg, amelyek távolabbról jönnek.*

**Éva naplója (A bűnbeesés után)****VASÁRNAP**

*...Szeret engem, amennyire ért hozzá, és én szenvedélyes szívem egész tüzével szeretem Őt. Azt hiszem, ezt fiatalságom és nemem teljesen érthetővé teszi. Ha felteszem magamnak a kérdést, hogy tulajdonképpen miért is szeretem, akkor veszem észre, hogy nem tudom, és valószínűleg nem is akarom tudni. (...)*

*Talán az intelligenciája? Azért szeretem? Nem, nem. Ámbár nem lehet neheztelni rá, hogy az intelligenciája csak olyan, amilyen, mert hiszen nem tehet róla. Isten teremtette ilyennek. De különben is, gondolkodása mélyén bizonyos bölcsesség lappang. Idővel majd kifejlődik, bár nem hiszem, hogy az ilyesmi gyorsan mehetne végbe. Különben sem sürgős. Nekem jó úgy is, ahogy van. Nem a jó modoráért, finom tapintatosságáért szeretem. Ezen a téren is messze van a tökéletestől, de nekem így is megfelel, és el kell ismernem, hogy bizonyos fejlődést, előrehaladást mutat. Nem is a szorgalmáért szeretem. Úgy érzem, hogy ebben a tekintetben szándékosan visszatartja magát, csak azt nem értem, hogy miért. Ezt titokban tartja előttem, és ez az egyetlen bánatom. (...) Ő ugyanis autodidakta, és így tudása elég figyelemreméltó, bár hemzseg a tévedésektől. Nem is a lovagias lényét szeretem. Ó, nem! Rosszat gondolt rólam, de azért sem szidom. Gondolom, ez a nemével jár, a tulajdonságai közé tartozik, amiért nem lehet felelőssé tenni. Persze erről nem szóltam neki, inkább a nyelvemet harapnám le. Ez viszont női tulajdonság, és nem is büszkélkedem vele, mert nem én alkottam magamat.*

*Miért szeretem hát? Úgy látom, csak azért, mert férfi. Azért szeretem, mert alapjában jó! De máskülönben is szeretném. Ha szidna és megverne, akkor is szeretném. Valószínűleg ez is női tulajdonság bennem. Erős és jóképű - no, ezért szeretem. De nem. Csodálom, és büszke vagyok rá, de enélkül is tudnám szeretni. Ha csúnya volna, akkor is szeretném. Dolgoznék érte, fáradoznék és imádkoznék érte, és az utolsó leheletéig az ágya mellett ülnék.*

*Igen, végeredményben megállapítom, hogy csak azért szeretem, mert az enyém, és mert férfi. Más okot nem látok rá.*

**Megjelenés: 10 pont**

**Összesen: 100 pont**